

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/883**(2019. gada 17. aprīlis)****par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Savienības jūrniecības politikas mērķis ir gādāt par augstu drošības un vides aizsardzības līmeni. To var panākt, nodrošinot atbilstību starptautiskām konvencijām, kodeksiem un rezolūcijām, vienlaikus saglabājot navigācijas brīvību, kā paredzēts Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijā ("UNCLOS").
- (2) Ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 14. ilgtspējīgas attīstības mērķi tiek aicināts uzmanību pievērst jūras un barības vielu piesārņojuma, dabas resursu noplicināšanas un klimata pārmaiņu draudiem, kurus visus galvenokārt ir radījušas cilvēka darbības. Minētie draudi rada papildu noslogojumu tādām vides sistēmām kā bioloģiskajai daudzveidībai un dabas infrastruktūrai, vienlaikus radot globālas sociālekonomiskās problēmas, tostarp apdraudējumu veselībai un drošībai un finansiālos riskus. Savienībai ir jāstrādā, lai aizsargātu jūras sugas un atbalstītu tos cilvēkus, kuri ir atkarīgi no okeāniem, neatkarīgi no tā, vai tā tas ir nodarbinātības, resursu vai vaļasprieka dēļ.
- (3) Starptautiskajā konvencijā par piesārņojuma novēršanu no kuģiem ("MARPOL konvencija") ir paredzēts vispārējs aizliegums novadīt atkritumus no kuģiem jūrā, turklāt tajā ir paredzēti arī nosacījumi, saskaņā ar kuriem dažus atkritumu veidus drīkst novadīt jūras vidē. MARPOL konvencija Līgumslēdzējam pusēm liek nodrošināt, ka ostās ir piemērotas atkritumu pieņemšanas iekārtas.
- (4) Savienība turpināja īstenot MARPOL konvencijas daļas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/59/EK ⁽⁴⁾, ievērojot uz ostām balstītu pieeju. Direktīvas 2000/59/EK mērķis ir rast līdzsvaru starp netraucētu jūras transporta darbību un jūras vides aizsardzību.
- (5) Pēdējās divās desmitgadēs MARPOL konvencijā un tās pielikumos ir veikti būtiski grozījumi, ar kuriem ir ieviestas stingrākas normas un aizliegumi attiecībā uz atkritumu novadīšanu no kuģiem jūrā.
- (6) MARPOL konvencijas VI pielikumā ir ieviestas novadīšanas normas jaunām atkritumu kategorijām, jo īpaši atliekām no izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmām, kuras sastāv gan no nogulsnēm, gan no kondensāta. Minētās atkritumu kategorijas būtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā.

⁽¹⁾ OV C 283, 10.8.2018., 61. lpp.⁽²⁾ OV C 461, 21.12.2018., 220. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 13. marta nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 9. aprīļa lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/59/EK (2000. gada 27. novembris) par ostas iekārtām, kas paredzētas kuģu atkritumu un kravu atlieku uzņemšanai (OV L 332, 28.12.2000., 81. lpp.).

- (7) Dalībvalstīm būtu jāturpina strādāt Starptautiskās Jūrniecības organizācijas ("SJO") līmenī, lai visaptveroši izvērtētu sekas, kādas videi rada notekūdeņu novadīšana no atvērtā cikla skruberiem, tostarp pasākumus iespējamo seku novēršanai.
- (8) Dalībvalstis vajadzētu mudināt veikt piemērotus pasākumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/60/EK ⁽⁵⁾, tostarp savas teritorijas ūdeņos noteikt aizliegumus novadīt notekūdeņus no atvērtā cikla skruberiem un dažas kravas atliekas.
- (9) SJO 2018. gada 1. martā pieņēma pārskatītās Konsolidētās pamatnostādnes ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nodrošinātājiem un lietotājiem (MEPC.1/Circ. 834/Rev.1) ("SJO Konsolidētās pamatnostādnes"), kas ietver standartu formātus paziņojumam par atkritumiem, atkritumu nodošanas kvītij un ziņošanai par domājamo ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu neatbilstību, kā arī atkritumu pieņemšanas iekārtu ziņošanas prasības.
- (10) Neraugoties uz minētajām norisēm regulējumā, jūrā joprojām tiek novadīti atkritumi, radot būtiskas vides, sociālās un ekonomiskās izmaksas. Tā tas ir dažādu faktoru kombinācijas dēļ, proti, ostās ne vienmēr ir pieejamas piemērotas atkritumu pieņemšanas iekārtas, izpilde bieži vien netiek panākta pietiekamā mērā un trūkst stimulu atkritumu nogādāšanai krastā.
- (11) Direktīva 2000/59/EK ir veicinājusi ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās nodoto atkritumu apjoma palielināšanos, tostarp nodrošinot, ka kuģi dod ieguldījumu minēto iekārtu izmaksās neatkarīgi no tā, vai tie faktiski izmanto minētās iekārtas, un tādējādi ir palīdzējusi mazināt atkritumu novadīšanu jūrā, kā tika konstatēts minētās direktīvas novērtējumā, ko veica saistībā ar Normatīvās atbilstības un izpildes programmu ("REFIT novērtējums").
- (12) REFIT novērtējums ir arī apliecinājis to, ka Direktīva 2000/59/EK nav bijusi pilnīgi efektīva tās nekonsekvenču dēļ, kāda pastāv saistībā ar MARPOL konvenciju. Turklāt dalībvalstis ir arī izstrādājušas atšķirīgu interpretāciju svarīgiem minētās direktīvas jēdzieniem, tādiem kā iekārtu piemērotība, iepriekšējs paziņojums par atkritumiem, obligāta atkritumu nodošana ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās un atbrīvojumi regulāras satiksmes kuģiem. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga gan ostām, gan ostu lietotājiem, REFIT novērtējumā tika aicināts šos jēdzienus ciešāk saskaņot un pilnībā pieskaņot MARPOL konvencijai.
- (13) Lai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/35/EK ⁽⁶⁾ saskaņotu ar attiecīgajiem MARPOL konvencijas noteikumiem par nodošanas normām, Komisijai būtu jāizvērtē, cik vēlams ir minēto direktīvu pārskatīt, jo īpaši paplašinot tās darbības jomu.
- (14) Savienības jūrlietu politikas mērķim vajadzētu būt – panākt jūras vides aizsardzību augstā līmenī, ņemot vērā Savienības jūras areālu daudzveidību. Tai vajadzētu balstīties uz principu, ka ir jāveic preventīvi pasākumi un ka jūras videi nodarītais kaitējums prioritārā kārtā būtu jānovērš pašos pirmsākumos, un ka piesārņotājam būtu jāmaksā.
- (15) Šai direktīvai vajadzētu būt būtiskai galveno vides tiesību aktu un principu piemērošanā ostu un kuģu atkritumu apsaimniekošanas kontekstā. Šajā ziņā būtiski instrumenti ir jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK ⁽⁷⁾ un 2008/98/EK ⁽⁸⁾.
- (16) Direktīva 2008/98/EK nosaka galvenos atkritumu apsaimniekošanas principus, tostarp principu "piesārņotājs maksā" un atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, saskaņā ar kuru atkritumu atkārtota izmantošana un pārstrāde ir prioritāras salīdzinājumā ar citiem atkritumu reģenerācijas un apglabāšanas veidiem, un prasa izveidot dalītas atkritumu savākšanas sistēmas. Turklāt viens no galvenajiem principiem Savienības tiesību aktos atkritumu jomā ir paplašinātas ražotāja atbildības koncepcija, pēc kuras produktu ražotāji ir atbildīgi par savu produktu ietekmi uz vidi visā minēto produktu aprites ciklā. Minētie pienākumi attiecas arī uz kuģu atkritumu apsaimniekošanu.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radīto piesārņojumu un sodu, tostarp kriminālsodu, ieviešanu par nodarījumiem, kas saistīti ar piesārņojumu (OV L 255, 30.9.2005., 11. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

- (17) Dalīta kuģu atkritumu, tostarp pamestu zvejas rīku, savākšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu to turpmāku reģenerāciju un tos varētu sagatavot atkārtotai izmantošanai vai pārstrādei pakārtotajā atkritumu apsaimniekošanas ķēdē, un lai nepieļautu, ka tie rada kaitējumu jūras dzīvībai dabai un videi. Atkritumus uz kuģiem bieži vien šķiro saskaņā ar starptautiskām normām un standartiem, un Savienības tiesību aktiem būtu jānodrošina, ka šie centieni šķirot atkritumus uz kuģa netiek mazināti tādēļ, ka nav nodrošināta dalīta savākšana krastā.
- (18) Savienībā katru gadu jūrās un okeānos nonāk ievērojams apjoms plastmasas. Lai gan vairumā jūras areālu lielākā daļa jūras piegružojuma nāk no darbībām uz sauszemes, arī kuģniecības nozarei, tostarp zivsaimniecības nozarei un atpūtas nozarei, ir būtisks devums atkritumu, arī plastmasas un pamestu zvejas rīku, novadīšanā tieši jūrā.
- (19) Direktīvā 2008/98/EK dalībvalstis tiek aicinātas apturēt jūras piegružojuma radišanu, lai sasniegtu Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķi – novērst un ievērojami samazināt jūras visu veidu piesārņojumu.
- (20) Komisijas 2015. gada 2. decembra paziņojumā “Noslēgt aprites loku – ES rīcības plāns pārejai uz aprites ekonomiku” ir atzīta Direktīvas 2000/59/EK īpašā nozīme šajā jautājumā, proti, tā nodrošina, ka ir pieejamas piemērotas atkritumu pieņemšanas iekārtas un ka ir gan pienācīgi stimuli atkritumu nogādāšanai uz iekārtām krastā, gan arī šā pienākuma izpilde.
- (21) Viens no jūras piegružojuma avotiem jūrā ir iekārtas jūrā. Šī iemesla dēļ dalībvalstīm būtu attiecīgi jāpieņem pasākumi atkritumu nodošanai no iekārtām jūrā, ko ekspluatē zem to karoga vai to ūdeņos, un jānodrošina atbilstība stingrajām nodošanas normām, ko piemēro iekārtām jūrā, kā izklāstīts MARPOL konvencijā.
- (22) Viens no svarīgākajiem pienesumiem jūras piegružojumā rodas no upēs esošajiem atkritumiem, jo īpaši no plastmasas atkritumiem, starp kuriem ir arī iekšzemes ūdensceļu kuģu novadītie atkritumi. Tādēļ minētajiem kuģiem būtu jāpiemēro stingras novadīšanas un nodošanas normas. Tagad minētos noteikumus nosaka attiecīgā upes komisija. Tomēr uz iekšzemes ostām attiecas Savienības tiesību akti par atkritumiem. Lai turpinātu centienus saskaņot tiesisko regulējumu Savienības iekšzemes ūdensceļiem, Komisija tiek aicināta izvērtēt Savienības režīmu novadīšanas un nodošanas normām, kas paredzētas iekšzemes ūdensceļu kuģiem, ņemot vērā 1996. gada 9. septembra Konvenciju par tādu atkritumu vākšanu, deponēšanu un pieņemšanu, kuri radušies kuģošanā pa Reinu un iekšzemes ūdensceļiem (CDNI).
- (23) Padomes Regulā (EK) Nr. 1224/2009 ⁽⁹⁾ ir prasīts, lai uz Savienības zvejas kuģiem būtu iekārtas pazaudēta zvejas rīka atgūšanai. Gadījumos, kad tiek pazaudēts kāds zvejas rīks, kuģa kapteinim ir jācenšas pēc iespējas drīzāk to atgūt. Ja pazaudētais zvejas rīks nav atgūstams, zvejas kuģa kapteinim 24 stundu laikā ir jāinformē savas karoga dalībvalsts iestādes. Karoga dalībvalstij pēc tam ir jāinformē piekrastes dalībvalsts kompetentā iestāde. Informācijā iekļauj zvejas kuģa ārējās identifikācijas numuru un nosaukumu, pazaudētā zvejas rīka tipu un pozīciju, kā arī pasākumus, kas veikti tā atgūšanai. Zvejas kuģiem, kas nepārsniedz 12 metrus, var piemērot atkāpi. Saskaņā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009, zvejas kuģim ir jāziņo elektroniskajā reģistrācijas žurnālā, un no dalībvalstīm tiek prasīts vākt un reģistrēt informāciju par pazaudētiem zvejas rīkiem un pēc pieprasījuma sniegt to Komisijai. Šādā veidā varētu arī paziņot informāciju, kas ir savākta un pieejama atkritumu nodošanas kvītīs attiecībā uz pasīvi izzvejotiem atkritumiem saskaņā ar šo direktīvu.
- (24) Saskaņā ar Starptautisko konvenciju par kuģu balasta ūdeņu un nosēdumu kontroli un apsaimniekošanu, kuru SJO pieņēma 2004. gada 13. februārī un kura stājās spēkā 2017. gada 8. septembrī, visiem kuģiem ir jāveic balasta ūdeņu apsaimniekošanas procedūras saskaņā ar SJO standartiem, un ostām un termināļiem, kas paredzēti balasta tilpņu tīrīšanai un remontam, ir jānodrošina piemērotas iekārtas nosēdumu pieņemšanai.

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

- (25) Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu uzskata par piemērotu, ja tā, neradot lieku kavēšanos, var apmierināt to kuģu vajadzības, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu, kā norādīts arī SJO Konsolidētajās pamatnostādņēs un SJO Pamatnostādņēs ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu piemērotības nodrošināšanai (Rezolūcija MEPC.83(44)). Piemērotība attiecas gan uz iekārtas ekspluatācijas apstākļiem, ņemot vērā lietotāju vajadzības, gan arī uz iekārtas apsaimniekošanu no vides vadības viedokļa saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par atkritumiem. Dažos gadījumos varētu būt grūti novērtēt, vai ostas atkritumu pieņemšanas iekārta, kas atrodas ārpus Savienības, atbilst šādam standartam.
- (26) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ⁽¹⁰⁾ ir prasīts sadedzināt vai apglabāt atļautā atkritumu poligonā starptautiskos pārvadājumos radušos ēdināšanas atkritumus, tostarp Savienības ostās pietājošu kuģu ēdināšanas atkritumus, kuri, iespējams, uz kuģa ir bijuši saskarē ar dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem. Lai šī prasība neierobežotu kuģu atkritumu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, saskaņā ar SJO Konsolidētajām pamatnostādņēm būtu jāpieliek pūles labāk šķirot atkritumus, tā lai varētu izvairīties no iespējamās atkritumu, piemēram, izlietoto iepakojumu, piesārņošanas.
- (27) Kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1069/2009 saistībā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 142/2011 ⁽¹¹⁾, Savienības iekšienes reisi netiek uzskatīti par starptautisku pārvadājumu, un ēdināšanas atkritumi, kas radušies minētajos reisos, nav jāsadedzina. Tomēr šādi Savienības iekšienes reisi tiek uzskatīti par starptautiskiem reisiem saskaņā ar starptautiskajām jūrlietu tiesībām (MARPOL konvencija un Starptautiskā konvencija par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras (SOLAS)). Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu saskaņotību, nosakot starptautisko ēdināšanas atkritumu darbības jomu un apstrādi šajā direktīvā, būtu jāievēro definīcijas no Regulas (EK) Nr. 1069/2009 saistībā ar Regulu (ES) Nr. 142/2011.
- (28) Lai nodrošinātu ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu piemērotību, ir būtiski izstrādāt, īstenot un atkārtoti novērtēt atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānu, apspriežoties ar visām attiecīgajām pusēm. Praktisku un organizatorisku iemeslu dēļ viena un tā paša ģeogrāfiskā reģiona kaimiņu ostas varētu vēlēties izstrādāt kopīgu plānu attiecībā uz ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu pieejamību katrā no minētajā plānā iekļautajām ostām, vienlaikus nodrošinot kopīgu administratīvo regulējumu.
- (29) Var būt sarežģīti pieņemt un uzraudzīt atkritumu pieņemšanas un apstrādes plānus mazām nekomerciālām ostām, piemēram, pietauvošanās zonām un jahtu ostām, kurās ienākošā satiksme ir reta – to veido tikai atpūtas kuģi, vai kuras izmanto tikai daļu no gada. Minēto mazo ostu atkritumus parasti apstrādā pašvaldības atkritumu apsaimniekošanas sistēmā saskaņā ar principiem, kas izklāstīti Direktīvā 2008/98/EK. Lai nepārslogotu vietējās iestādes un atvieglotu atkritumu apsaimniekošanu šādās mazās ostās, vajadzētu pietikt ar to, ka atkritumi no šādām ostām tiek iekļauti pašvaldības atkritumu plūsmā un tiek attiecīgi apsaimniekoti un ka osta dara ostas lietotājiem pieejamu informāciju par atkritumu pieņemšanu, un ka minimālā uzraudzības līmeņa nodrošināšanas nolūkā par atbrīvotajām ostām tiek ziņots elektroniskajā sistēmā.
- (30) Lai efektīvi risinātu jūras piegružojuma problēmu, ir būtiski nodrošināt pienācīgus stimulus atkritumu, jo īpaši MARPOL konvencijas V pielikumā minēto atkritumu (MARPOL konvencijas V pielikumā minētie atkritumi), nogādāšanai uz ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām. To var panākt ar izmaksu atgūšanas sistēmu, kas paredz piemērot netiešu maksu. Minētā netiešā maksa būtu jāmaksā neatkarīgi no atkritumu nodošanas, un tai būtu jānodod tiesības nodot atkritumus, nemaksājot nekādas papildu tiešās maksas. Ņemot vērā, ka jūras piegružojumu rada arī zivsaimniecības nozare un atpūtas nozare, tām abām būtu piemērojama netiešā maksa. Tomēr, ja kuģis nodod ārkārtīgi lielu MARPOL konvencijas V pielikumā minēto atkritumu daudzumu, īpaši ekspluatācijas atkritumus, kas pārsniedz iepriekšējā paziņojuma veidlapā par atkritumu nodošanu norādīto maksimālo atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpību, vajadzētu būt iespējamam iekasēt papildu tiešo maksu ar mērķi nodrošināt, ka izmaksas, kas saistītas ar šā ārkārtīgi lielā atkritumu daudzuma saņemšanu, nerada nesamērīgu slogu ostas izmaksu atgūšanas sistēmai. Tā tas varētu būt arī gadījumā, kad deklarētā atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība ir pārmērīgi liela vai nepamatota.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.).

- (31) Dažās dalībvalstīs ir izveidotas shēmas ar mērķi nodrošināt alternatīvu finansējumu to izmaksu segšanai, kuras rada zvejas rīku atkritumu vai pasīvi izzvejotu atkritumu savākšana un apsaimniekošana krastā, tostarp "piegriežuma izzvejošanas shēmas". Šādas iniciatīvas būtu atzinīgi vērtējamas, un dalībvalstis būtu jāmudina pabeigt izmaksu atgūšanas sistēmu izveidi saskaņā ar šo direktīvu, lai piegriežuma izzvejošanas shēmas segtu arī pasīvi izzvejoto atkritumu izmaksas. Pašām minētajām izmaksu atgūšanas sistēmām, kuru pamatā ir 100 % netiešās maksas piemērošana par MARPOL konvencijas V pielikumā minētajiem atkritumiem no kuģiem, izņemot kravu atliekas, nebūtu zvejas ostu kopienas jāattur no dalības shēmās, kādas jau pastāv pasīvi izzvejoto atkritumu nodošanai.
- (32) Tiem kuģiem, kuri ir konstruēti, aprīkoti vai tiek ekspluatēti tā, lai atkritumi samazinātos, būtu jāsamazina kuģa maksa, ievērojot dažus kritērijus, kas ar Komisijai uzticētajām īstenošanas pilnvarām ir jāizstrādā saskaņā ar SJO pamatnostādņēm attiecībā uz MARPOL konvencijas V pielikuma īstenošanu un Starptautiskās Standartizācijas organizācijas izstrādātajiem standartiem. Atkritumu samazināšanu un efektīvu pārstrādi galvenokārt var panākt ar efektīvu atkritumu šķirošanu uz kuģa saskaņā ar minētajām pamatnostādņēm un standartiem.
- (33) Tāda tirdzniecības veida dēļ, ko raksturo bieža piestāšana ostā, tuvsatiksmes kuģošana saskaras ar ievērojamām izmaksām pašreizējā režīmā atkritumu nogādāšanai uz ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām, proti, ir jāveic maksa, katru reizi piestājot ostā. Tajā pašā laikā satiksme nav pietiekami plānota un regulāra, lai kvalificētos atbrīvojumam no maksājuma un atkritumu nogādāšanai minēto iemeslu dēļ. Lai ierobežotu finansiālo slogu nozarei, no kuģiem vajadzētu iekasēt samazinātu maksu atkarībā no tā, kādā satiksmes veidā tie ir iesaistīti.
- (34) Kravu atliekas paliek kravas īpašnieka īpašums pēc kravas izkraušanas termināli, un tām var būt ekonomiska vērtība. Šā iemesla dēļ kravu atliekām nevajadzētu piemērot izmaksu atgūšanas sistēmas, ne arī piemērot netiešo maksu Maksājumi par kravu atlieku nodošanu būtu jāveic ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas lietotājam, kā noteikts starp iesaistītajām pusēm noslēgtā līguma noteikumos vai citos vietējos noteikumos. Kravu atliekas ir arī naftu saturošu vai indīgu šķidru kravu atlikumi pēc tīrīšanas darbībām, uz kuriem attiecas MARPOL konvencijas I un II pielikumā paredzētās novadišanas normas un kuri konkrētos apstākļos, kā izklāstīts minētajos pielikumos, nav jānodod ostā, lai izvairītos no nevajadzīgām ekspluatācijas izmaksām kuģiem un pārmērīgas ostu noslogotības.
- (35) Dalībvalstīm, iespējams, ar piemērotu finansiālu stimulu starpniecību būtu jāmudina nodot atliekas, kas rodas tanku mazgāšanas rezultātā un satur augstas viskozitātes noturīgas peldošas vielas.
- (36) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/352⁽¹²⁾ noteikts, ka ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nodrošināšana ir pakalpojums, kas ietilpst tās darbības jomā. Regulā ir paredzēti noteikumi par sistēmas pārredzamību maksāšanā par ostas pakalpojumu izmantošanu, apspriešanos ar ostas lietotājiem un sūdzību izskatīšanas procedūram. Šī direktīva sniedzas tālāk par minētās regulas noteikumiem, nosakot detalizētākas prasības attiecībā uz to, kādām jābūt un kā jādarbojas kuģu atkritumu nodošanai paredzēto ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu izmaksu atgūšanas sistēmām, un attiecībā uz izmaksu struktūras pārredzamību.
- (37) Līdztekus atkritumu nodošanas stimulu paredzēšanai sevišķi svarīga ir arī efektīva nodošanas pienākuma izpilde, un tajā būtu jāievēro uz risku balstīta pieeja, kuras vajadzībām Savienībā būtu jāizveido uz risku balstīts atlasses mehānisms.
- (38) Viens no galvenajiem šķēršļiem efektīvai obligātā nodošanas pienākuma izpildei ir bijis tas, ka dalībvalstis ir atšķirīgi interpretējušas un piemērojušas atkāpi, kuras pamatā ir pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība. Lai izvairītos no tā, ka šīs atkāpes piemērošana kavē šīs direktīvas galvenā mērķa sasniegšanu, tā būtu sīkāk jāprecizē, jo īpaši attiecībā uz nākamo ostu, un, pamatojoties uz kopējām metodēm un kritērijiem, būtu saskaņoti jānosaka, kāda ir pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība. Gadījumos, kad ir grūti noteikt, vai ostās ārpus Savienības ir pieejamas piemērotas ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas, ir būtiski, lai kompetentā iestāde rūpīgi apsvērtu atkāpes piemērošanu.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/352 (2017. gada 15. februāris), ar ko izveido ostas pakalpojumu sniegšanas sistēmu un kopīgos noteikumus par ostu finanšu pārredzamību (OV L 57, 3.3.2017., 1. lpp.).

- (39) Ir plašāk jāsaskaņo atbrīvojumu režīms regulāras satiksmes kuģiem, kas ir iesaistīti regulārā satiksmē ar biežu un regulāru pietāšanu ostā, jo īpaši precizējot izmantotos noteikumus un nosacījumus, kas piemērojami šiem atbrīvojumiem. *REFIT* novērtējums un ietekmes novērtējums atklāja, ka nesaskaņoti noteikumi un nesaskaņota atbrīvojumu piemērošana ir radījuši lieku administratīvu slogu kuģiem un ostām.
- (40) Uzraudzība un izpilde būtu jāatvieglo ar sistēmu, kas balstās uz elektronisku ziņošanu un informācijas apmaiņu. Šajā nolūkā būtu jāturpina attīstīt pašreizējo, ar Direktīvu 2000/59/EK izveidoto informācijas un uzraudzības sistēmu, un tai būtu jāturpina darboties, pamatojoties uz esošajām elektroniskajām datu sistēmām, jo īpaši Savienības kuģošanas informācijas un apmaiņas sistēmu (*SafeSeaNet*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/59/EK ⁽¹³⁾, un inspekciju datubāzi, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/16/EK ⁽¹⁴⁾ (*THETIS*). Šādā sistēmā būtu jāiekļauj arī informācija par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām, kas pieejamas dažādās ostās.
- (41) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/65/ES ⁽¹⁵⁾ tiek vienkāršotas un saskaņotas administratīvās procedūras, ko piemēro jūras transportam, elektronisko informācijas nosūtīšanu padarot vispārīgāku un racionalizējot ziņošanas formalitātes. Valletas deklarācijā par ES jūras transporta politikas prioritātēm līdz 2020. gadam, kuru Padome apstiprināja savos 2017. gada 8. jūnija secinājumos, Komisija tika aicināta ierosināt piemērotus turpmākos pasākumus minētās direktīvas pārskatīšanai. Komisija no 2017. gada 25. oktobra līdz 2018. gada 18. janvārim veica sabiedrisko apspriešanu par kuģiem paredzētajām ziņošanas formalitātēm. Komisija 2018. gada 17. maijā Eiropas Parlamentam un Padomei nosūtīja priekšlikumu Regulai, ar ko izveido Eiropas Jūras vienloga sistēmas vidi un atceļ Direktīvu 2010/65/ES.
- (42) *MARPOL* konvencijā Līgumslēdzējām pusēm tiek prasīts uzturēt aktuālu informāciju par savām ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām un šo informāciju paziņot SJO. Šajā nolūkā SJO ir izveidojusi ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu datubāzi savas Globālās integrētās kuģošanas informācijas sistēmas (*"GISIS"*) ietvaros.
- (43) SJO Konsolidētajās pamatnostādnēs SJO paredz ziņošanu, ja domājams, ka ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas nav nepiemērotas. Saskaņā ar minēto procedūru kuģim par šādu nepiemērotību būtu jāziņo karoga valsts administrācijai, kurai savukārt jāinformē SJO un atgādījuma ostas valsts. Ostas valstij ziņojums būtu jāizskata un attiecīgi jāreaģē, informējot SJO un ziņotāju karoga valsti. Paziņojot šo informāciju par domājamo nepiemērotību tieši šajā direktīvā paredzētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmā, būtu iespējams šo informāciju pēc tam nodot *GISIS* sistēmai, tādējādi atbrīvojot dalībvalstis kā karoga un ostas valstis no to pienākuma ziņot SJO.
- (44) Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu apakšgrupa, kas tika izveidota Eiropas Ilgtspējīgas kuģniecības forumā un kas pulcēja plašu ekspertu loku kuģu radītā piesārņojuma un kuģu atkritumu apsaimniekošanas jomā, pārtrauca darbu 2017. gada decembrī, ņemot vērā to, ka sākās starpiestāžu sarunas. Tā kā minētā apakšgrupa Komisijai sniedza vērtīgas norādes un ekspertu zināšanas, būtu vēlams izveidot līdzīgu ekspertu grupu, kas pilnvarota apmainīties pieredzē par šīs direktīvas īstenošanu.
- (45) Ir svarīgi, lai visas dalībvalstu noteiktās sankcijas tiktu pienācīgi īstenotas un būtu iedarbīgas, samērīgas un atturošas.
- (46) Labi darba apstākļi ostas personālam, kas strādā ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās, ir īpaši svarīgi, lai izveidotu drošu, efektīvu un sociāli atbildīgu jūrniecības nozari, kas spēj piesaistīt kvalificētus darba ņēmējus un nodrošināt vienlīdzīgas konkurences apstākļus visā Eiropā. Personāla sākotnējā un periodiskā apmācība ir būtiska, lai nodrošinātu pakalpojumu kvalitāti un darba ņēmēju aizsardzību. Ostu iestādēm un par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām atbildīgajām iestādēm būtu jānodrošina, ka visi darbinieki saņem vajadzīgo apmācību, lai iegūtu zināšanas, kas ir būtiskas to darbā, īpašu uzmanību pievēršot darba aizsardzības aspektiem, kādi ir rīcībai ar bīstamiem materiāliem, un ka apmācības prasības tiek regulāri atjauninātas, lai atbilstu tehnoloģiskās inovācijas izvirzītajiem uzdevumiem.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/59/EK (2002. gada 27. jūnijs), ar ko izveido Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu un atceļ Padomes Direktīvu 93/75/EEK (OV L 208, 5.8.2002., 10. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/65/ES (2010. gada 20. oktobris) par ziņošanas formalitātēm kuģiem, kuri ienāk dalībvalstu ostās un/vai iziet no tām, un ar ko atceļ Direktīvu 2002/6/EK (OV L 283, 29.10.2010., 1. lpp.).

- (47) Komisijai piešķirtās Direktīvas 2000/59/EK īstenošanas pilnvaras būtu jāatjaunina saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD).
- (48) Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai grozītu šīs direktīvas pielikumus un atsaucis uz starptautiskajiem instrumentiem, ciktāl tas vajadzīgs, lai tos pieskaņotu Savienības tiesību aktiem, vai lai ņemtu vērā norises starptautiskā mērogā, jo īpaši SJO līmenī; lai grozītu šīs direktīvas pielikumus, kad tas ir nepieciešams, lai uzlabotu tajā paredzētos īstenošanas un uzraudzības mehānismus, jo īpaši attiecībā uz efektīvu paziņošanu par atkritumiem un atkritumu nodošanu, un atbrīvojumu pareizu piemērošanu; kā arī izņēmuma gadījumos, ja tas ir pienācīgi pamatots ar attiecīgu Komisijas veiktu analīzi un lai izvairītos no nopietniem un nepieņemamiem draudiem jūras videi, lai grozītu šo direktīvu, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai izvairītos no šādiem draudiem, lai vajadzības gadījumā nepieļautu minēto starptautisko instrumentu grozījumu piemērošanu šīs direktīvas nolūkos. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa lēstāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁶⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (49) Lai noteiktu metodes, ar kurām aprēķināt pietiekamu atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpību; lai nolūkā kuģiem piemērot samazinātu atkritumu maksu izstrādātu kopējus kritērijus, pēc kuriem var atzīt, ka kuģa konstrukcija, aprīkojums un ekspluatācija liecina par to, ka tie rada mazāku atkritumu daudzumu un savus atkritumus apsaimnieko ilgtspējīgā un vidi saudzējošā veidā; lai noteiktu metodes uzraudzības datiem par pasīvi izzvejoto atkritumu apjomu un daudzumu un ziņošanas formātu; lai noteiktu Savienības uz risku balstītā atlases mehānisma detalizētos elementus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (50) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt jūras vidi pret atkritumu novadīšanu jūrā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (51) Kā to apliecina arī Komisijas veiktais teritoriālās ietekmes novērtējums, Savienībā ir raksturīgas reģionālas atšķirības ostu līmenī. Ostas atšķiras pēc ģeogrāfiskā izvietojuma, izmēra, administratīvās struktūras un īpašumtiesībām, un tās raksturo ostā parasti piestājošie kuģi. Turklāt atkritumu apsaimniekošanas sistēmas atspoguļo atšķirības vietējā līmenī un pakārtotajā atkritumu apsaimniekošanas ķēdē.
- (52) LESD 349. pantā ir paredzēta prasība ņemt vērā Savienības tālāko reģionu, proti, Gvadelupas, Francijas Gviānas, Martinikas, Majotas, Reinjonas, Senmartēnas, Azoru salu, Madeiras salu un Kanāriju salu, īpatnības. Lai nodrošinātu ostu atkritumu uzņemšanas iekārtu piemērotību un pieejamību, dalībvalstīm varētu būt lietderīgi ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu operatori vai ostu iestādēm darīt pieejamu reģionālo darbības atbalstu minētajos Savienības reģionos, lai novērstu to pastāvīgi nelabvēlīgo apstākļu sekas, kuri aprakstīti minētajā pantā. Uz reģionālo darbības atbalstu, ko minētajā kontekstā dalībvalstis ir darījušas pieejamu, attiecinā atbrīvojumu no LESD 108. panta 3. punktā noteiktā informēšanas pienākuma, ja atbalsts piešķiršanas laikā atbilst nosacījumiem, kuri noteikti Komisijas Regulā (ES) Nr. 651/2014⁽¹⁸⁾, kas pieņemta, ievērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 994/98⁽¹⁹⁾.
- (53) Tāpēc Direktīva 2000/59/EK būtu jāatceļ,

⁽¹⁶⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV L 187, 26.6.2014., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 994/98 (1998. gada 7. maijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. daļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šīs direktīvas mērķis ir uzlabot jūras vides aizsardzību pret negatīvo ietekmi, ko rada atkritumu novadīšana no kuģiem, kas izmanto ostas Savienībā, un vienlaikus nodrošināt jūras satiksmes netraucētu darbību, uzlabojot piemērotu ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu pieejamību un izmantošanu un atkritumu nodošanu minētajās iekārtās.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kuģis” ir jebkura veida jūras kuģis, ko ekspluatē jūras vidē, tostarp zvejas kuģi, atpūtas kuģi, kuģi ar zemūdens spārniem, kuģi uz gaisa spilvena, zemūdens kuģi un kuģošanas līdzekļi;
- 2) “MARPOL konvencija” ir Starptautiskā konvencija par piesārņojuma novēršanu no kuģiem tās jaunākajā redakcijā;
- 3) “kuģu atkritumi” ir visi atkritumi, ieskaitot kravu atliekas, kuri rodas kuģa ekspluatācijā vai iekraušanas, izkraušanas vai tīrīšanas darbību laikā un uz kuriem attiecas MARPOL konvencijas I, II, IV, V un VI pielikums, kā arī pasīvi izzvejoti atkritumi;
- 4) “pasīvi izzvejoti atkritumi” ir zvejas darbību laikā tīklos savāktie atkritumi;
- 5) “kravu atliekas” ir jebkuru kravas materiālu atlikumi uz kuģa, kas pēc iekraušanas vai izkraušanas paliek uz klāja vai tilpnēs, ieskaitot iekraušanas un izkraušanas pārpalikumus un noplūdes vai nobirumus sausā vai mitrā veidā vai ierautus mazgāšanas ūdenī, izņemot kravu putekļus, kas paliek uz klāja pēc slaucīšanas, vai kuģa ārējo virsmu putekļus;
- 6) “ostas atkritumu pieņemšanas iekārta” ir jebkura stacionāra, peldoša vai pārvietojama iekārta, kas spēj sniegt pakalpojumu – pieņemt kuģu atkritumus;
- 7) “zvejas kuģis” ir jebkurš kuģis, kas aprīkots vai ko izmanto komerciālai zivju vai citu dzīvo jūras resursu zvejai;
- 8) “atpūtas kuģis” ir jebkura veida kuģis ar korpusa garumu 2,5 metri vai vairāk, neatkarīgi no tā piedziņas veida, kas paredzēts sportam vai atpūtai un ko neizmanto komercdarbībai;
- 9) “osta” ir vieta vai ģeogrāfiska teritorija, ko veido tādas uzlabojumu konstrukcijas un aprīkojums, kas ir galvenokārt projektēti, lai ļautu uzņemt kuģus, ieskaitot enkurvietas, kas ir ostas jurisdikcijā;
- 10) “pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība” ir pietiekams tilpums, lai no izbraukšanas brīža līdz nākamajai ostai uz kuģa uzglabātu atkritumus, ieskaitot atkritumus, kuri var rasties reisa laikā;

- 11) "regulāra satiksme" ir satiksme starp noteiktām ostām saskaņā ar publiski pieejamu vai plānotu atiešanas un pienākšanas laiku sarakstu vai periodiski pārbraucieni, kas veido atzītu grafiku;
- 12) "regulāra piestāšana ostā" ir viena un tā paša kuģa pastāvīgi atkārtoti braucieni starp noteiktām ostām, vai reisu virkne, kas sākas un beidzas vienā un tajā pašā ostā, nepiestājot citās ostās;
- 13) "bieža piestāšana ostā" ir kuģa piestāšana vienā un tajā pašā ostā vismaz reizi divās nedēļās;
- 14) "GISIS" ir SJO izveidotā Globālā integrētā kuģošanas informācijas sistēma;
- 15) "apstrāde" ir reģenerācijas vai apglabāšanas darbības, tostarp sagatavošana reģenerācijai vai apglabāšanai;
- 16) "netieša maksa" ir maksa, ko maksā par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu pakalpojumu sniegšanu neatkarīgi no faktiskās kuģu atkritumu nodošanas.

Šā panta 3) punktā minētos "kuģu atkritumus" uzskata par atkritumiem Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1. punkta nozīmē.

3. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro:

a) visiem kuģiem neatkarīgi no to karoga, kuri piestāj vai ko ekspluatē kādas dalībvalsts ostā, izņemot kuģus, kas iesaistīti ostas pakalpojumos Regulas (ES) 2017/352 1. panta 2. punkta nozīmē, un izņemot jebkādu karakuģu, kara flotes palīguģu vai citu kuģu, kas pieder kādai valstij vai ko kāda valsts ekspluatē un ko attiecīgajā laikā izmanto tikai valsts vajadzībām un nekomerciālos nolūkos;

b) visām dalībvalstu ostām, kurās parasti ierodas kuģi, uz kuriem attiecas a) apakšpunkts.

Šīs direktīvas nolūkos un lai kuģiem neradītu lieku kavēšanos, dalībvalstis var nolemt, ka to ostu enkurvietām nepiemēro 6., 7. un 8. pantu.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kuģi, kuri neietilpst šīs direktīvas darbības jomā, saprātīgu iespēju robežās nodod savus atkritumus veidā, kas ir saskaņā ar šo direktīvu.

3. Dalībvalstis, kurām nav ostu, nedz kuģu, kas kuģo ar to karogu un ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, var atkāpties no šīs direktīvas noteikumiem, izņemot šā punkta trešajā daļā izklāstīto pienākumu.

Dalībvalstis, kurām nav ostu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, var atkāpties no tiem šīs direktīvas noteikumiem, kuri attiecas tikai uz ostām.

Tās dalībvalstis, kuras ir iecerējušas izmantot šajā punktā izklāstītās atkāpes, vēlākais līdz 2021. gada 28. jūnijam paziņo Komisijai, vai ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, un pēc tam katru gadu informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām. Kamēr šādas dalībvalstis nav transponējušas un īstenojušas šo direktīvu, tām nevar būt ostu, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, un tās nevar atļaut kuģiem, tostarp peldlīdzekļiem, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, kuģot ar to karogu.

2. daļa

Piemērotu ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nodrošināšana

4. pants

Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas

1. Dalībvalstis nodrošina piemērotu ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu pieejamību, kas atbilst tādu kuģu vajadzībām, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu, neradot kuģiem lieku kavēšanos.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas spēj pieņemt tādu kuģu atkritumu veidus un daudzumu, kuri parasti izmanto attiecīgo ostu, ņemot vērā:
 - i) ekspluatācijas vajadzības ostas lietotājiem;
 - ii) attiecīgās ostas lielumu un ģeogrāfisko izvietojumu;
 - iii) attiecīgajā ostā pietājošo kuģu veidu; un
 - iv) atbrīvojumus, kas paredzēti 9. pantā;
 - b) ar ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu izmantošanu saistītās formalitātes un praktiskie aspekti ir vienkārši un ātri izpildāmi, lai kuģiem neradītu lieku kavēšanos;
 - c) maksas par atkritumu nodošanu neattur kuģus no ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu izmantošanas; un
 - d) ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas ļauj apsaimniekot kuģu atkritumus videi saudzīgā veidā saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un citiem attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem par atkritumiem.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nolūkā dalībvalstis nodrošina kuģu atkritumu dalītu savākšanu ostās, lai atvieglotu to atkārtotu izmantošanu un pārstrādi, kā prasīts Savienības tiesību aktos par atkritumiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/66/EK ⁽²⁰⁾, Direktīvā 2008/98/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/19/ES ⁽²¹⁾. Lai atvieglotu šo procesu, ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas var pieņemt atsevišķas atkritumu frakcijas saskaņā ar MARPOL konvencijā noteiktajām atkritumu kategorijām, ņemot vērā minētās konvencijas nostādnes.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktu piemēro, neskarot Regulā (EK) Nr. 1069/2009 noteiktās stingrākās prasības attiecībā uz ēdināšanas atkritumu apsaimniekošanu no starptautisko līniju transportlīdzekļiem.

3. Dalībvalstis, kuras ir kara valstis, izmanto SJO veidlapas un procedūras, lai SJO, kā arī ostas valsts iestādēm paziņotu par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu domājamo neatbilstību.

Dalībvalstis, kuras ir ostas valstis, izmeklē visus paziņotos gadījumus par domājamo neatbilstību un izmanto SJO veidlapas un procedūras, lai SJO un ziņotājai kara valstij paziņotu par izmeklēšanas iznākumu.

4. Attiecīgās ostas iestādes vai, ja tādu nav, attiecīgās iestādes nodrošina, ka atkritumu nodošanas vai pieņemšanas darbības veic, izmantojot pietiekamus drošības pasākumus, lai novērstu riskus cilvēkiem un videi ostās, uz kurām attiecas šī direktīva.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura kuģu atkritumu nodošanā vai pieņemšanā iesaistītā puse var prasīt liekas kavēšanās radīto zaudējumu atlīdzināšanu.

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽²¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

5. pants

Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc apspriešanās ar attiecīgajām pusēm, tostarp jo īpaši ar ostas lietotājiem vai to pārstāvjiem, un attiecīgā gadījumā ar vietējām kompetentajām iestādēm, ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu operatoriem, organizācijām, kuras īsteno paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus, un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, katrai ostai ir ieviests un ir ticis īstenots atbilstīgs atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāns. Minētā apspriešanās būtu jāriko atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna sākotnējās izstrādes laikā un pēc tā pieņemšanas, jo īpaši, ja ir notikušas nozīmīgas izmaiņas attiecībā uz 4., 6. un 7. pantā minētajām prasībām.

Sīkākas atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna izstrādes prasības ir izklāstītas 1. pielikumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kuģu operatoriem tiek skaidri paziņota turpmāk norādītā informācija no atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna par piemērotu ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu pieejamību to ostās un izmaksu struktūru, ka tā ir publiski pieejama un ka tai var viegli piekļūt tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā osta atrodas, un attiecīgā gadījumā kādā no starptautiski lietotajām valodām:

- a) ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu izvietojums attiecībā pret katru piestātņi un attiecīgos gadījumos to darba laiks;
- b) to kuģu atkritumu saraksts, kurus parasti apsaimnieko ostā;
- c) kontaktpunktu, ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu operatoru un piedāvāto pakalpojumu saraksts;
- d) atkritumu nodošanas procedūru apraksts;
- e) izmaksu atgūšanas sistēmas apraksts, tostarp attiecīgā gadījumā 4. pielikumā minētās atkritumu apsaimniekošanas shēmas un fondi.

Šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju dara pieejamu arī elektroniski un pastāvīgi atjaunina 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā.

3. Ja tas vajadzīgs efektivitātes nolūkos, atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānus var izstrādāt kopīgi divas vai vairākas kaimiņu ostas vienā un tajā pašā ģeogrāfiskajā reģionā, pienācīgi iesaistot katru ostu, ar noteikumu, ka attiecībā uz katru ostu tiek precizēta gan vajadzība pēc ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām, gan to pieejamība.

4. Dalībvalstis novērtē un apstiprina atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānu un nodrošina tā atkārtotu apstiprināšanu vismaz reizi piecos gados pēc tā apstiprināšanas vai atkārtotas apstiprināšanas un pēc ievērojamām izmaiņām ostas darbībā. Minētās izmaiņas var ietvert strukturālas satiksmes izmaiņas ostā, jaunas infrastruktūras attīstību, izmaiņas pieprasījumā pēc ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām un nodrošinājumā ar tām un jaunas attīrīšanas iekārtas uz kuģiem.

Dalībvalstis uzrauga, kā osta īsteno atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānu. Ja pirmajā daļā minētajā piecu gadu laikposmā nekādas ievērojamas izmaiņas nav notikušas, atkārtota apstiprināšana var izpausties kā esošo plānu apstiprināšana.

5. Mazas nekomerciālas ostas, kurām raksturīga neliela vai reta kuģu satiksme, ko veido tikai atpūtas kuģi, var tikt atbrīvotas no 1. līdz 4. punkta, ja to ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas ir integrētas atkritumu apsaimniekošanas sistēmā, kuru pārvalda attiecīgā pašvaldība vai kura tiek pārvaldīta tās vārdā, un dalībvalstis, kurās minētās ostas atrodas, nodrošina, ka informācija par atkritumu apsaimniekošanas sistēmu tiek darīta pieejama minēto ostu izmantotājiem.

Dalībvalstis, kurās šādas ostas atrodas, elektroniski paziņo minēto ostu nosaukumus un atrašanās vietas 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā.

3. daļa

Kuģu atkritumu nodošana

6. pants

Iepriekšējs paziņojums par atkritumiem

1. Tāda kuģa operators, aģents vai kapteinis, uz kuru attiecas Direktīva 2002/59/EK un kurš dodas uz kādu Savienības ostu, patiesi un precīzi aizpilda šīs direktīvas 2. pielikumā ietverto veidlapu ("iepriekšējs paziņojums par atkritumiem") un visu tajā iekļauto informāciju iesniedz iestādei vai struktūrai, ko šim nolūkam ir nozīmējusi dalībvalsts, kurā atrodas minētā osta:

- a) vismaz 24 stundas pirms piestāšanas, ja piestāšanas osta ir zināma;
- b) tiklīdz piestāšanas osta ir zināma, ja minētā informācija ir pieejama mazāk nekā 24 stundas pirms piestāšanas; vai
- c) vēlākais izejot no iepriekšējās ostas, ja reisa ilgums ir mazāks par 24 stundām.

2. Informāciju no iepriekšējā paziņojuma par atkritumiem elektroniski paziņo šīs direktīvas 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā saskaņā ar Direktīvām 2002/59/EK un 2010/65/ES.

3. Informācija no iepriekšējā paziņojuma par atkritumiem ir pieejama uz kuģa, vēlams elektroniskā formā, vismaz līdz nākamajai ostai, un pēc pieprasījuma to dara pieejamu attiecīgajām dalībvalstu iestādēm.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kas tiek paziņota, ievērojot šo pantu, pārbauda un nekavējoties iesniedz attiecīgajām izpildiestādēm.

7. pants

Kuģu atkritumu nodošana

1. Pirms ostas atstāšanas Savienības ostā piestājuša kuģa kapteinis saskaņā ar MARPOL konvencijā noteiktajām attiecīgajām novadīšanas normām ostas atkritumu pieņemšanas iekārtā nodod visus kuģa atkritumus, kas atrodas uz kuģa.

2. Pēc nodošanas ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas operators vai tās ostas iestāde, kurā atkritumi ir nodoti, patiesi un precīzi aizpilda 3. pielikumā ietverto veidlapu ("atkritumu nodošanas kvīts") un bez liekas kavēšanās izsniedz kuģa kapteinim atkritumu nodošanas kvīti.

Pirmajā daļā izklāstītās prasības nepiemēro mazām ostām, kuru iekārtas darbojas bez cilvēka klātbūtnes vai kuras atrodas nomaļus, ar noteikumu, ka dalībvalsts, kurā šādas ostas atrodas, minēto ostu nosaukumus un atrašanās vietas ir elektroniski paziņojusi 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā.

3. Tāda kuģa operators, aģents vai kapteinis, uz kuru attiecas Direktīva 2002/59/EK, pirms ostas atstāšanas vai tiklīdz ir saņemta atkritumu nodošanas kvīts, tajā iekļauto informāciju elektroniski paziņo šīs direktīvas 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā saskaņā ar Direktīvām 2002/59/EK un 2010/65/ES.

Atkritumu nodošanas kvītī iekļautā informācija ir pieejama uz kuģa vismaz divus gadus – attiecīgā gadījumā atbilstīgā naftas operāciju žurnālā, kravas operāciju žurnālā, atkritumu reģistrācijas žurnālā vai atkritumu apsaimniekošanas plānā, un pēc pieprasījuma to dara pieejamu dalībvalstu iestādēm.

4. Neskarot 1. punktu, kuģis drīkst doties uz nākamo ostu, nenododot atkritumus, ja:

- a) no informācijas, kas sniegta saskaņā ar 2. un 3. pielikumu, izriet, ka ir pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība visiem uzkrātajiem un plānotajā kuģa reisā uzkrājamajiem atkritumiem, lai tos uzglabātu līdz nākamajai ostai;
- b) no informācijas, kas pieejama uz kuģiem, uz kuriem neattiecas Direktīva 2002/59/EK, izriet, ka ir pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība visiem uzkrātajiem un plānotajā kuģa reisā uzkrājamajiem atkritumiem, lai tos uzglabātu līdz nākamajai ostai; vai
- c) kuģis enkurvietā atrodas mazāk nekā 24 stundas vai sliktos laika apstākļos, ja vien šāda vieta nav izslēgta no piemērošanas jomas saskaņā ar 3. panta 1. punkta otro daļu.

Lai nodrošinātu, ka pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētā atkāpe tiek īstenota ar vienādiem nosacījumiem, Komisijai pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu metodes, ar kurām aprēķināma pietiekama atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.

5. Dalībvalsts pieprasa kuģim pirms ostas atstāšanas nodot visus tā atkritumus, ja:

a) pamatojoties uz pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas elektroniski pieejama 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā vai *GISIS*, nevar noteikt, vai nākamajā ostā ir pieejamas piemērotas ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas; vai

b) nākamā osta nav zināma.

6. Šā panta 4. punktu piemēro, neskarot stingrākas prasības kuģiem, kuras pieņemtas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

8. pants

Izmaksu atgūšanas sistēmas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu ekspluatācijas izmaksas par tādu kuģu atkritumu pieņemšanu un apstrādi, kas nav kravu atliekas, tiek segtas ar maksu, ko iekasē no kuģiem. Minētās izmaksas ietver 4. pielikumā uzskaitītos elementus.

2. Izmaksu atgūšanas sistēmas kuģiem nedod nekādus stimulus atkritumus novadīt jūrā. Šajā nolūkā izmaksu atgūšanas sistēmu izstrādē un darbībā dalībvalstis piemēro visus turpmāk minētos principus:

a) kuģi maksā netiešu maksu neatkarīgi no atkritumu nodošanas ostas atkritumu pieņemšanas iekārtā;

b) ar netiešo maksu tiek segtas:

i) netiešās administratīvās izmaksas;

ii) būtiska tiešo ekspluatācijas izmaksu daļa, kā noteikts 4. pielikumā, kas atbilst vismaz 30 % no kopējām tiešajām izmaksām par faktisku atkritumu nodošanu iepriekšējā gadā, ar iespēju ņemt vērā arī izmaksas, kas saistītas ar paredzamo satiksmes apjomu nākamajam gadam;

c) lai nodrošinātu maksimālu stimulu nodot *MARPOL* konvencijas V pielikumā minētos atkritumus, izņemot kravu atliekas, par šādiem atkritumiem netiek iekasēta nekāda tieša maksa, lai nodrošinātu nodošanas tiesības bez jebkādas papildu maksas atkarībā no nodoto atkritumu apjoma, izņemot tad, ja nodoto atkritumu apjoms pārsniedz maksimālo atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpību, kā norādīts šīs direktīvas 2. pielikumā iekļautajā veidlapā; šis režīms attiecas uz pasīvi izzvejotiem atkritumiem, tostarp tiesībām tos nodot;

d) lai izvairītos no tā, ka pasīvi izzvejoto atkritumu vākšanas un apstrādes izmaksas sedz tikai ostas lietotāji, dalībvalstis minētās izmaksas attiecīgā gadījumā sedz no ienākumiem, kas iegūti no alternatīvajām finansēšanas sistēmām, tostarp no atkritumu apsaimniekošanas shēmām un no pieejamā Savienības, valsts vai reģionālā finansējuma;

e) lai mudinātu nodot atliekas, kas rodas tanku mazgāšanas rezultātā un satur augstas viskozitātes noturīgas peldošas vielas, dalībvalstis var paredzēt atbilstīgus finansiālus stimulus to nodošanai;

f) netiešā maksā neietver izplūdes gāzu attīrīšanas sistēmu atkritumus, kuru izmaksas sedz atkarībā no nodoto atkritumu veidiem un daudzumiem.

3. To izmaksu daļu (ja tāda ir), ko nesedz ar netiešo maksu, sedz atkarībā no kuģa faktiski nodoto atkritumu veidiem un daudzumiem.

4. Maksas var diferencēt, pamatojoties uz:

- a) kuģa kategoriju, veidu un izmēru;
- b) pakalpojumu sniegšanu kuģiem ārpus ostas normālā darba laika; vai
- c) to, cik bīstami ir attiecīgie atkritumi.

5. Maksas samazina, pamatojoties uz:

- a) kuģošanas veidu, kurā kuģis ir iesaistīts, jo īpaši, ja kuģis ir iesaistīts tuvsatiksmes kuģošanā;
- b) kuģa konstrukciju, ekipējumu un ekspluatāciju, kas norāda uz to, ka kuģis rada mazāku daudzumu atkritumu un savus atkritumus apsaimnieko ilgtspējīgā un videi saudzīgā veidā.

Komisija līdz 2020. gada 28. jūnijam pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu kritērijus, pēc kuriem nosaka kuģa atbilstību pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām prasībām attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu uz kuģa. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 20. panta 2. punktā.

6. Lai nodrošinātu, ka maksas ir taisnīgas, pārredzamas, viegli identificējamās un nediskriminējošas un ka tās atspoguļo pieejamo un attiecīgā gadījumā izmantoto iekārtu un pakalpojumu izmaksas, maksu apjomu un aprēķina pamatojumu dara pieejamu ostas lietotājiem atkritumu pieņemšanas un apstrādes plānā, šo informāciju sniedzot kādā no tās dalībvalsts oficiālajām valodām, kurā osta atrodas, un attiecīgā gadījumā kādā no starptautiski lietotajām valodām.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek vākti uzraudzības dati par pasīvi izzvejoto atkritumu apjomu un daudzumu, un šādus uzraudzības datus dara zināmus Komisijai. Komisija, pamatojoties uz minētajiem uzraudzības datiem, līdz 2022. gada 31. decembrim un pēc tam ik pēc diviem gadiem publicē ziņojumu.

Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu uzraudzības datu metodoloģiju un ziņošanas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 20. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants

Atbrīvojumi

1. Dalībvalstis savās ostās piestājošu kuģi var atbrīvot no 6. pantā, 7. panta 1. punktā un 8. pantā paredzētajiem pienākumiem ("atbrīvojums"), ja ir pietiekami pierādījumi, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) kuģis ir iesaistīts regulārā satiksmē ar biežu un regulāru piestāšanu ostā;
- b) pastāv vienošanās, ar ko nodrošina atkritumu nodošanu un maksu maksāšanu ostā, kura ietilpst kuģa maršrutā, un:
 - i) ko pierāda parakstīts līgums ar ostu vai atkritumu apsaimniekotāju un atkritumu nodošanas kvītis;
 - ii) par ko paziņots visām kuģa maršruta ostām; un
 - iii) ko akceptējusi osta, kurā notiek nodošana un maksāšana un kura var būt Savienības vai cita osta, kurā, kā konstatēts, pamatojoties uz informāciju, kas elektroniski paziņota 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā un GISIS, ir pieejamas piemērotas iekārtas;
- c) atbrīvojums nerada negatīvu ietekmi uz kuģošanas drošumu, veselību, sadzīves vai darba apstākļiem uz kuģa vai uz jūras vidi.

2. Atbrīvojuma piešķiršanas gadījumā dalībvalsts, kurā atrodas osta, izmantojot 5. pielikumā noteikto formātu, izdod atbrīvojuma sertifikātu, ar kuru apliecina, ka kuģis atbilst atbrīvojuma piešķiršanai nepieciešamajiem nosacījumiem un prasībām, un kurā nosaka atbrīvojuma ilgumu.

3. Atbrīvojuma sertifikāta informāciju dalībvalstis elektroniski paziņo 13. pantā minētajā informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek faktiski uzraudzītas un izpildītas par atkritumu nodošanu un maksājumiem panāktās vienošanās ar kuģiem, kam piešķirts atbrīvojums un kas ierodas to ostās.

5. Neatkarīgi no piešķirtā atbrīvojuma kuģis nedodas uz nākamo ostu, ja nav pietiekamas atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpības, lai visus uzkrātos un plānotajā kuģa reisā uzkrājamus atkritumus uzglabātu līdz nākamajai ostai.

4. daļa

Izpilde

10. pants

Inspekcijas

Dalībvalstis nodrošina, ka uz visiem kuģiem var veikt inspekcijas, tostarp izlases veida inspekcijas, lai verificētu kuģu atbilstību šai direktīvai.

11. pants

Inspekciju veikšanas saistības

1. Katra dalībvalsts veic savās ostās pietājušo kuģu inspekcijas tādā apmērā, kas atbilst vismaz 15 % no tās ostās gada laikā pietājušo atsevišķo kuģu kopskaita.

Dalībvalstī pietājušo atsevišķo kuģu kopskaitu aprēķina kā iepriekšējo trīs gadu laikā pietājušo atsevišķo kuģu vidējo rādītāju, kas paziņots ar 13. pantā minētās informācijas, uzraudzības un izpildes sistēmas daļas starpniecību.

2. Dalībvalstis šā panta 1. punktu pilda, kuģus izvēloties uz Savienības uz risku balstītā atlases mehānisma pamata.

Lai nodrošinātu inspekciju saskaņotību un radītu vienādus nosacījumus kuģu atlasei inspekcijas vajadzībām, Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu Savienības uz risku balstītā atlases mehānisma detalizētos elementus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 20. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Lai, ciktāl tas praktiski iespējams, nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, dalībvalstis izveido tādu kuģu inspicēšanas procedūras, uz kuriem neattiecas Direktīva 2002/59/EK.

Nosakot minētās procedūras, dalībvalstis var ņemt vērā Savienības uz risku balstīto atlases mehānismu, kas minēts 2. punktā.

4. Ja attiecīgā dalībvalsts iestāde nav apmierināta ar inspekcijas rezultātiem, tā, neskarot 16. pantā minēto sankciju piemērošanu, nodrošina, ka kuģis neatstāj ostu, iekams tas nav nodevis savus atkritumus ostas atkritumu pieņemšanas iekārtā saskaņā ar 7. pantu.

12. pants

Informācijas, uzraudzības un izpildes sistēma

Šīs direktīvas īstenošanu un izpildi atvieglo ar elektronisko ziņošanu un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm saskaņā ar 13. un 14. pantu.

13. pants

Ziņošana un informācijas apmaiņa

1. Ziņošana un informācijas apmaiņa ir balstīta uz Savienības kuģošanas informācijas un apmaiņas sistēmu (*SafeSea-Net*), kas minēta Direktīvas 2002/59/EK 22.a panta 3. punktā un III pielikumā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar Direktīvu 2010/65/ES elektroniski un saprātīgā termiņā tiek paziņota šāda informācija:
 - a) informācija par katra kuģa, uz kuru attiecas Direktīva 2002/59/EK un kurš pietāj Savienības ostā, faktisko ierašanās un atiešanas laiku kopā ar attiecīgās ostas identifikatoru;
 - b) informācija no iepriekšējā paziņojuma par atkritumiem, kā noteikts 2. pielikumā;
 - c) informācija no atkritumu nodošanas kvīts, kā noteikts 3. pielikumā;
 - d) informācija no atbrīvojuma sertifikāta, kā noteikts 5. pielikumā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka 5. panta 2. punktā uzskaitītā informācija tiek darīta elektroniski pieejama *SafeSeaNet*.

14. pants

Inspekciju reģistrācija

1. Komisija izstrādā, uztur un atjaunina inspekciju datubāzi, kurai ir pieslēgtas visas dalībvalstis un kurā ir ietverta visa informācija, kas ir nepieciešama, lai īstenotu šajā direktīvā paredzēto inspicēšanas sistēmu ("inspekciju datubāze"). Inspekciju datubāzi balsta uz inspekciju datubāzi, kas ir minēta Direktīvas 2009/16/EK 24. pantā, un tai ir minētajai datubāzei līdzīgas funkcijas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par inspekcijām, kas veiktas saskaņā ar šo direktīvu, tostarp informācija par neatbilstībām un izdotajiem atiešanas aizlieguma rīkojumiem, tiek nekavējoties ievadīta inspekciju datubāzē, tiklīdz ir:
 - a) pabeigts inspekcijas ziņojums;
 - b) atcelts atiešanas aizlieguma rīkojums; vai
 - c) piešķirts atbrīvojums.
3. Komisija nodrošina, ka šīs direktīvas īstenošanas uzraudzības nolūkā no inspekciju datubāzes var izgūt visus svarīgos datus, ko dalībvalstis ir paziņojušas.

Komisija nodrošina, ka inspekciju datubāze sniedz informāciju Savienības uz risku balstītajam atlases mehānismam, kas minēts 11. panta 2. punktā.

Komisija regulāri pārskata inspekciju datubāzi, lai uzraudzītu šīs direktīvas īstenošanu un ar mērķi ierosināt korektīvus pasākumus pievērstu uzmanību jebkādam šaubām par visaptverošu īstenošanu.

4. Dalībvalstis jebkurā laikā var piekļūt informācijai, kas reģistrēta inspekciju datubāzē.

15. pants

Personāla apmācība

Ostu iestādes un par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām atbildīgās iestādes nodrošina, ka visi darbinieki saņem vajadzīgo apmācību, lai iegūtu savam darbam būtiskās zināšanas par apiešanos ar atkritumiem, īpašu uzmanību pievēršot darba drošības aspektiem, kas attiecas uz apiešanos ar bīstamiem materiāliem, un ka apmācības prasības tiek regulāri atjauninātas, lai tās atbilstu tehnoloģiskās inovācijas izvirzītajiem uzdevumiem.

16. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

5. daļa

Nobeiguma noteikumi

17. pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija nodrošina, ka par šīs direktīvas piemērošanu Savienības ostās tiek organizēta pieredzes apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm un ekspertiem, tostarp no privātā sektora, pilsoniskās sabiedrības un arodbiedrībām.

18. pants

Grozīšanas procedūra

1. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 19. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šīs direktīvas pielikumus un atsaucēs šajā direktīvā uz SJO instrumentiem, ciktāl tas vajadzīgs, lai tos pieskaņotu Savienības tiesību aktiem, vai lai ņemtu vērā norises starptautiskā mērogā, jo īpaši SJO līmenī.

2. Komisija tiek arī pilnvarota saskaņā ar 19. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu pielikumus, kad tas ir nepieciešams, lai uzlabotu šajā direktīvā paredzētos īstenošanas un uzraudzības mehānismus, jo īpaši tos, kas paredzēti 6., 7. un 9. pantā, lai nodrošinātu efektīvu paziņošanu par atkritumiem un atkritumu nodošanu, un atbrīvojumu pareizu piemērošanu.

3. Izņēmuma gadījumos, ja tas ir pienācīgi pamatots ar attiecīgu Komisijas veiktu analīzi un lai izvairītos no nopietniem un nepieņemamiem draudiem jūras videi, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 19. pantu pieņemt deleģētos aktus nolūkā grozīt šo direktīvu, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai izvairītos no šādiem draudiem, lai šīs direktīvas nolūkos netiktu piemērots kāds MARPOL konvencijas grozījums.

4. Šajā pantā paredzētos deleģētos aktus pieņem vismaz trīs mēnešus pirms starptautiski noteiktā laikposma beigām attiecīgā MARPOL konvencijas grozījuma pieņemšanai klusējot vai pirms minētā grozījuma paredzētā spēkā stāšanās datuma.

Laikposmā pirms šādu deleģēto aktu stāšanās spēkā dalībvalstis atturas no jebkādam iniciatīvām, kuru nolūks ir iestrādāt minēto grozījumu valsts tiesību aktos vai piemērot grozījumu attiecīgajam starptautiskajam instrumentam.

19. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 18. panta 1., 2. un 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 27. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 18. panta 1., 2. un 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 18. panta 1., 2. un 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

20. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteja (COSS), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2099/2002 ⁽²²⁾. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

21. pants

Direktīvas 2010/65/ES grozījums

Direktīvas 2010/65/ES pielikuma A punkta 4. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“4. Paziņojums par kuģu atkritumiem, tostarp atliekām

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/883 (2019. gada 17. aprīlis) par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām kuģu atkritumu nodošanai un ar ko groza Direktīvu 2010/65/ES un atceļ Direktīvu 2000/59/EK (OV L 151, 7.6.2019., X. lpp. 116) 6., 7. un 9. pants.”

22. pants

Atcelšana

Direktīvu 2000/59/EK atceļ.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

23. pants

Pārskatīšana

1. Līdz 2026. gada 28. jūnijam Komisija izvērtē šo direktīvu un iesniedz izvērtējuma rezultātus Eiropas Parlamentam un Padomei. Izvērtējumā iekļauj arī ziņojumu, kurā sīki izklāstīta paraugprakse saistībā ar atkritumu rašanās novēršanu un to apsaimniekošanu uz kuģiem.

2. Saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1625 ⁽²³⁾, kad jāveic nākamā Eiropas Jūras drošības aģentūras (EMSA) pilnvaru pārskatīšana, Komisija arī izvērtē, vai EMSA būtu jāpiešķir papildu kompetence šīs direktīvas izpildei.

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2099/2002 (2002. gada 5. novembris), ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (COSS) un groza regulas par kuģošanas drošību un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu (OV L 324, 29.11.2002., 1. lpp.).

⁽²³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1625 (2016. gada 14. septembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1406/2002 par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 251, 16.9.2016., 77. lpp.).

24. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs līdz 2021. gada 28. jūnijam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

25. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

26. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2019. gada 17. aprīlī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

1. PIELIKUMS

PRASĪBAS ATKRITUMU PIEŅĒMŠANAS UN APSAIMNIEKOŠANAS PLĀNIEM

Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāni attiecas uz visu veidu atkritumiem no kuģiem, kas parasti piestāj ostā, un tos izstrādā atbilstīgi ostas lielumam un to kuģu veidiem, kuri piestāj minētajā ostā.

Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānos ietver šādus elementus:

- a) ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nepieciešamības novērtējums, ņemot vērā to kuģu vajadzības, kuri parasti piestāj ostā;
- b) ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu tipa un kapacitātes apraksts;
- c) kuģu atkritumu pieņemšanas un savākšanas procedūru apraksts;
- d) izmaksu atgūšanas sistēmas apraksts;
- e) procedūras apraksts, saskaņā ar kuru ziņo par ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu domājamo neatbilstību;
- f) procedūras apraksts, saskaņā ar kuru notiek apspriešanās ar ostas lietotājiem, atkritumu apsaimniekotājiem, termināļu operatoriem un citām ieinteresētajām personām; un
- g) pārskats par tādu atkritumu veidu un daudzumiem, kas pieņemti no kuģiem un apstrādāti iekārtās.

Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plānos var ietvert šādus elementus:

- a) attiecīgo valsts tiesību aktu kopsavilkums un procedūra un formalitātes atkritumu nodošanai ostas atkritumu pieņemšanas iekārtās;
- b) ostas kontaktpunkta identifikācija;
- c) specifiskām atkritumu plūsmām ostā paredzēta priekšapstrādes aprīkojuma un procesu apraksts, ja tādi ir;
- d) tādu metožu apraksts, ar ko reģistrē ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu faktisko izmantojumu;
- e) tādu metožu apraksts, ar ko reģistrē kuģu nodoto atkritumu apjomus;
- f) tādu metožu apraksts, ar ko ostā tiek apsaimniekotas dažādās atkritumu plūsmas.

Pieņemšanas, savākšanas, glabāšanas, apstrādes un apglabāšanas procedūrām visos aspektos būtu jāatbilst vides pārvaldības programmai, kas ir piemērota tam, lai pakāpeniski samazinātu šo pasākumu ietekmi uz vidi. Šādas atbilstības prezumpcija pastāv, ja procedūras ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

2. PIELIKUMS

STANDARTA FORMĀTS IEPRIEKŠĒJA PAZIŅOJUMA VEIDLAPAI PAR ATKRITUMU NODOŠANU OSTAS
ATKRITUMU PIENĒMŠANAS IEKĀRTĀS

Paziņojums par atkritumu nodošanu:
2019/883 6. pantā]

[norādiet piestāšanas ostas nosaukumu, kā minēts Direktīvas (ES)

Šī veidlapa būtu jāglabā uz kuģa kopā ar attiecīgo naftas operāciju žurnālu, kravas operāciju žurnālu, atkritumu reģistrācijas žurnālu vai atkritumu apsaimniekošanas plānu, kā prasīts MARPOL konvencijā.

1. ZIŅAS PAR KUĢI

1.1. Kuģa nosaukums:	1.5. Īpašnieks vai operators:
1.2. SJO numurs:	1.6. Pazīšanas numurs vai burti:
	MMSI (jūras mobilā dienesta identitātes) numurs:
1.3. Bruto tilpība:	1.7. Karoga valsts:
1.4. Kuģa tips:	☐ Naftas tankkuģis ☐ Ķīmijas tankkuģis ☐ Beramkravu kuģis ☐ Konteinerkuģis ☐ Cits kravas kuģis ☐ Pasažieru kuģis ☐ Ro-ro kuģis ☐ Cits (konkretizēt)

2. ZIŅAS PAR OSTU UN REISU

2.1. Atrašanās vieta/termināļa nosaukums:	2.6. Pēdējā osta, kurā nodoti atkritumi:
2.2. Ierašanās datums un laiks:	2.7. Pēdējās atkritumu nodošanas datums:
2.3. Atiešanas datums un laiks:	2.8. Nākamā atkritumu nodošanas osta:
2.4. Pēdējā piestāšanas osta un valsts:	2.9. Persona, kas iesniedz veidlapu (ja veidlapu neiesniedz kapteinis):
2.5. Nākamā piestāšanas osta un valsts (ja zināms):	

3. ATKRITUMU VEIDS UN APJOMS UN ATKRITUMU UZGLABĀŠANAS TIPLŅU IETILPĪBA

Veids	Nododamo atkritumu daudzums (m ³)	Maksimālā atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība (m ³)	Uz kuģa atstāto atkritumu daudzums (m ³)	Osta, kurā tiks nodoti atlikušie atkritumi	Aplēstais atkritumu daudzums, kas radīsies laikposmā starp paziņojumu un nākamo ostu (m ³)
MARPOL konvencijas I pielikums – Nafta					
Naftu saturoši sateces ūdeņi					
Naftu saturošas atliekas (naftas nosēdumi)					
Naftu saturoši tanku mazgāšanas ūdeņi					
Netīrais balasta ūdens					

Veids	Nododamo atkritumu daudzums (m ³)	Maksimālā atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība (m ³)	Uz kuģa atstāto atkritumu daudzums (m ³)	Osta, kurā tiks nodoti atlikušie atkritumi	Aplēstais atkritumu daudzums, kas radīsies laikposmā starp paziņojumu un nākamo ostu (m ³)
Nogulsņējumi un nosēdumi no tanku tīrīšanas					
Cits (precizējiet)					
MARPOL konvencijas II pielikums – Kaitīgas šķidrās vielas ⁽¹⁾					
X kategorijas viela					
Y kategorijas viela					
Z kategorijas viela					
OS – citas vielas					
MARPOL konvencijas IV pielikums – Notekūdeņi					
MARPOL konvencijas V pielikums – Atkritumi					
A. Plastmasas					
B. Pārtikas atkritumi					
C. Mājsaimniecības atkritumi (piemēram, papīra izstrādājumi, lupatas, stikls, metāls, pudeles, māla un fajansa izstrādājumi u. c.)					
D. Cepamā eļļa					
E. Atkritumu dedzināmās krāsns pelni					
F. Eksploataācijas atkritumi					
G. Dzīvnieka(-u) kautķermeņis(-ņi)					
H. Zvejas rīki					
I. Elektrisko un elektrotīrīšanas iekārtu atkritumi					

⁽¹⁾ Norādiet attiecīgās kaitīgās šķidrās vielas oficiālo kravas nosaukumu.

Veids	Nododamo atkritumu daudzums (m ³)	Maksimālā atkritumu uzkrāšanas tilpņu ietilpība (m ³)	Uz kuģa atstāto atkritumu daudzums (m ³)	Osta, kurā tiks nodoti atlikušie atkritumi	Aplēstais atkritumu daudzums, kas radīsies laikposmā starp paziņojumu un nākamo ostu (m ³)
J. Kravu atliekas ⁽¹⁾ (bīstamas jūras videi)					
K. Kravu atliekas ⁽²⁾ (nav bīstamas jūras videi)					
MARPOL konvencijas VI pielikums – Gaisu piesārņojošas vielas					
Ozona slāni noārdošās vielas un aprīkojums, kas satur šādas vielas ⁽³⁾					
Izplūdes gāzu attīrīšanas pārpalikumi					

Citi atkritumi, uz kuriem neattiecas MARPOL					
Pasīvi izzvejoti atkritumi					

Paskaidrojumi

1. Šo informāciju izmantos ostas valsts kontrolei un citos pārbaudes nolūkos.
2. Šī veidlapa jāaizpilda, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/883 9. pantu uz kuģi attiecas atbrīvojums.

⁽¹⁾ Var būt aplēses. Norādiet sauskravas oficiālo kravas nosaukumu.

⁽²⁾ Var būt aplēses. Norādiet sauskravas oficiālo kravas nosaukumu.

⁽³⁾ Rodas parastu kuģa apkopes darbību laikā.

3. PIELIKUMS

ATKRITUMU NODOŠANAS KVĪTS STANDARTA FORMĀTS

Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas nodrošinātāja ieceltais pārstāvis izsniedz turpmāk norādīto veidlapu tā kuģa kapteinim, kas nodevis atkritumus saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/883 7. pantu.

Šo veidlapu glabā uz kuģa kopā ar attiecīgo naftas operāciju žurnālu, kravas operāciju žurnālu, atkritumu reģistrācijas žurnālu vai atkritumu apsaimniekošanas plānu, kā prasīts MARPOL konvencijā.

1. ZIŅAS PAR OSTAS ATKRITUMU PIEŅĒMŠANAS IEKĀRTU UN OSTU

1.1. Atrašanās vieta / termināļa nosaukums:	
1.2. Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtas nodrošinātājs(-i):	
1.3. Atkritumu apstrādes iekārtas nodrošinātājs(-i) – ja atšķiras no iepriekšminētā:	
1.4. Atkritumu nodošanas datums un laiks no:	līdz:

2. ZIŅAS PAR KUĢI

2.1. Kuģa nosaukums:		2.5. Īpašnieks vai operators:	
2.2. SJO numurs:		2.6. Pazīšanas numurs vai burti: MMSI (jūras mobilā dienesta identitātes) numurs:	
2.3. Bruto tilpība:		2.7. Karoga valsts:	
2.4. Kuģa tips:	☐ Naftas tankkuģis ☐ Ķīmijas tankkuģis ☐ Beramkravu kuģis ☐ Konteinerkuģis		
	☐ Cits kravas kuģis ☐ Pasažieru kuģis ☐ Ro-ro kuģis ☐ Cits (konkrēti-zēt)		

3. PIENĒMTO ATKRITUMU VEIDS UN APJOMS

<i>MARPOL</i> konvencijas I pielikums – Nafta	Daudzums (m ³)	<i>MARPOL</i> konvencijas V pielikums – Atkritumi	Daudzums (m ³)
Naftu saturoši sateces ūdeņi		A. Plastmasas	
Naftu saturošas atliekas (naftas nosēdumi)		B. Pārtikas atkritumi	
Naftu saturoši tanku mazgāšanas ūdeņi		C. Mājsaimniecības atkritumi (piemēram, papīra izstrādājumi, lupatas, stikls, metāls, pudeles, māla un fajansa izstrādājumi u. c.)	
Netīrais balasta ūdens		D. Cepamā eļļa	
Nogulsnējumi un nosēdumi no tanku tīrīšanas		E. Atkritumu dedzināmās krāsns pelni	
Cits (precizējiet)		F. Eksploatācijas atkritumi	
<i>MARPOL</i> konvencijas II pielikums – Kaitīgas šķidrās vielas	Daudzums (m ³) / nosaukums ⁽¹⁾	G. Dzīvnieka(-u) kautķermenis(-ņi)	
X kategorijas viela		H. Zvejas rīki	
Y kategorijas viela		I. Elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi	
		J. Kravu atliekas ⁽²⁾ (bīstamas jūras videi)	
		K. Kravu atliekas ⁽²⁾ (nav bīstamas jūras videi)	
		<i>MARPOL</i> konvencijas VI pielikums – Gaisu piesārņojošas vielas	Daudzums (m ³)
Z kategorijas viela		Ozona slāni noārdošās vielas un aprīkojums, kas satur šādas vielas	
OS – citas vielas		Izplūdes gāzu attīrīšanas procesā radušies atlikumi	
<i>MARPOL</i> konvencijas IV pielikums – Notekūdeņi	Daudzums (m ³)	Citi atkritumi, uz kuriem neattiecas <i>MARPOL</i>	Daudzums (m ³)
		Pasīvi izzvejoti atkritumi	

⁽¹⁾ Norādiet attiecīgās kaitīgās šķidrās vielas oficiālo kravas nosaukumu.⁽²⁾ Norādiet sauskravas oficiālo kravas nosaukumu.

4. PIELIKUMS

IZMAKSU UN NETO IEŅĒMUMU KATEGORIJAS SAISTĪBĀ AR OSTAS ATKRITUMU PIEŅĒMŠANAS IEKĀRTU EKSPLOATĀCIJU UN ADMINISTRĒŠANU

Tiešās izmaksas	Netiešās izmaksas	Neto ieņēmumi
Tiešās ekspluatācijas izmaksas saistībā ar kuģu atkritumu faktisku nodošanu, tostarp turpmāk uzskaitītās izmaksu pozīcijas.	Netiešās administratīvās izmaksas, kas rodas ostas sistēmas pārvaldē, tostarp turpmāk uzskaitītās izmaksu pozīcijas.	Neto ieņēmumi no atkritumu apsaimniekošanas shēmām un pieejamā valsts/reģionālā finansējuma, tostarp turpmāk uzskaitītie ieņēmumu elementi.
— Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu infrastruktūras nodrošināšana, tostarp konteineri, cisternas, apstrādes instrumenti, baržas, kravas automobiļi, atkritumu pieņemšanas iekārtas, apstrādes iekārtas. — Koncesijas saistībā ar objekta nomu attiecīgā gadījumā vai ar aprīkojuma nomu, kas nepieciešams ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu ekspluatācijai. — Ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu faktiskā ekspluatācija: kuģu atkritumu savākšana, atkritumu transportēšana no ostas atkritumu pieņemšanas iekārtām uz galīgo apstrādi, ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu apkope un tīrīšana, darbaspēka izmaksas, tostarp virsstundu izmaksas, elektroenerģija, atkritumu analīze un apdrošināšana. — Kuģu atkritumu sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrādei vai apglabāšanai, tostarp atkritumu dalīta savākšana. — Administrācija: rēķinu sagatavošana, atkritumu nodošanas kvīšu izsniegšana kuģiem, ziņošana.	— Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna izstrāde un apstiprināšana, tostarp jebkādas minētā plāna un tā īstenošanas revīzijas. — Atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna atjaunināšana, tostarp darbaspēka izmaksas un konsultāciju izmaksas attiecīgā gadījumā. — Apspriešanās procedūru organizēšana atkritumu pieņemšanas un apsaimniekošanas plāna (atkārtotai) novērtēšanai. — Paziņošanas un izmaksu atgūšanas sistēmu pārvaldība, tostarp samazinātu maksu piemērošana "zaļiem kuģiem", IT sistēmu nodrošināšana ostas līmenī, statistiskā analīze un saistītās darbaspēka izmaksas. — Publiskā iepirkuma procedūru organizēšana ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nodrošināšanai, kā arī nepieciešamo atļauju izsniegšana ostas atkritumu pieņemšanas iekārtu nodrošināšanai ostās. — Ostu lietotāju informēšana ar bukletiem, izkārtņu un plakātu izvietojumu ostā vai informācijas publicēšanu ostas tīmekļa vietnē un 5. pantā prasītās informācijas elektroniska nosūtīšana. — Atkritumu apsaimniekošanas shēmu pārvaldība: paplašinātas ražotāja atbildības shēmas, pārstrāde, pieteikšanās valsts/reģionāliem fondiem un to īstenošana. — Citas administratīvās izmaksas: atbrīvojumu uzraudzīšanas un elektroniskās ziņošanas izmaksas, kā prasīts 9. pantā.	— Neto finansiālie ieguvumi, ko sniedz paplašinātas ražotāja atbildības shēmas. — Citi neto ieņēmumi no atkritumu apsaimniekošanas, piemēram, pārstrādes shēmām. — Finansējums no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF). — Cits finansējums vai subsīdijas, kas ostām pieejamas atkritumu apsaimniekošanas un zivsaimniecības jomā.

5. PIELIKUMS

ATBRĪVOJUMA CERTIFIKĀTS SASKAŅĀ AR 9.PANTU ATTIECĪBĀ UZ PRASĪBĀM, KAS NOTEIKTAS DIREKTĪVAS (ES) 2019/883 6.PANTĀ, 7.PANTA 1.PUNKTĀ UN 8.PANTĀ, [IERAKSTĪT DALĪBVALSTS NOSAUKUMU] OSTĀ(-ĀS) [IERAKSTĪT OSTAS NOSAUKUMU] ⁽¹⁾

Kuģa nosaukums

Pazīšanas numurs vai burti

Karoga valsts

[ierakstīt kuģa nosaukumu]

[ierakstīt SJO numuru]

[ierakstīt karoga valsti]

ir iesaistīts regulārā satiksmē ar biežu un regulāru pietāšanu šādā(-ās) ostā(-as), kas atrodas [ierakstīt dalībvalsts nosaukumu], saskaņā ar grafiku vai iepriekš noteiktu maršrutu:

[]

un pietāj šajās ostās vismaz reizi divās nedēļās:

[]

un ir vienojies par maksu segšanu un atkritumu nodošanu ostā vai trešai pusei ostā:

[]

un tādējādi saskaņā ar [ierakstīt attiecīgās valsts attiecīgā tiesību akta attiecīgo pantu] ir atbrīvots [no šādām prasībām:

☐ obligāti nodot kuģa atkritumus,

☐ sniegt iepriekšēju paziņojumu par atkritumiem un

☐ segt obligāto maksu šādā(-ās) ostā(-ās):]

Sertifikāts ir derīgs līdz [ierakstīt datumu], ja vien pirms minētā datuma nav mainījies sertifikāta izdošanas pamatojums.

Vieta un datums:

.....
Vārds, uzvārds
amats

(¹) Neatbilstošo svītrot.